

İki Cihan Serveri Efendimiz Sevgili Peygamberimize Mektup

– Cevdet Doğan · 17 Nisan 2012

Efendimiz,

Yüce Allah'ın izinleriyle ulaştığım bu yılın Kutlu Doğum Haftasında, her mübarek günde olduğu gibi, Arap alemini, Medine ve Mekke'yi gözümde canlandırdım.

Cahiliye döneminde, kabileler arası çarpışmalar, kan gütmek, çok kadınla evlenmek, harplerde onlarla omuz omuza çarpışan kadını hakir görerek miras ve şahitlik haklarından mahrum etmek, ilk kız evlâdını diri diri kuma gömmek, ateşe, aya, yıldıza, güneşe ve hatta kendi yaptıkları putlara tapmak, oklarla fala bakmak, büyü yapmak gibi akıl dışı örf ve adetleriyle zulmette yaşayan bu kavmi kurtararak nurlu ufuklara taşıyan büyük gücünüz karşısında hayran olmamak mümkün mü?

O dönemde, hareketli bir ticari merkez olan Mekke, aynı zamanda çeşitli din mensuplarının ziyaretgâhı olan Kâbe dolayısıyla büyük önem arz etmekteydi. Kâbe' den söz açılınca dedeniz Abdülmuttalib'i hatırlamamak kabil mi? O ki Mekkeye gelenleri ağırlamak , kabileler arasında uyum sağlamak, diyet konusunda ve mali sorunlarda karar vermek gibi ağır ve o nispette kutsal görevleri yerine getirirken tek oğlu ile başarmadaki zorluğu görerek Allah'tan on oğul istemiş ve dileğinin is'afı halinde - geleneklere uyarak - birisini kurban etmeyi vaat etmişti, isteği yerine gelince de vaadini yerine getirmek için çekilen kur'a kur'a yiğitlik, cömertlik vs. hasletleriyle temayüz etmiş babanız Abdullah'a isabet edince, ona kıyamayan Mekke ahalisi kurtarmanın yollarını aramağa başladılar, baş vurdukları bir falcı kadın kum falına bakarak yüz deve kurbanı karşılığında hayatının başlanabileceğini bildirdiği için muhterem babanız kurban edilmekten kurtulmuştu.

Bunları düşünürken, Kâbe'nin ününü ve gelişmesini kiskanarak Mekke'ye saldıran Yemen valisi Ebrehe ile dedenizin arasındaki olayları hatırlıyorum, Ebrehe ön saflara yerleştirdiği fillerle takviyeli büyük bir ordu ile saldırmış, ilk def'a gördükleri bu mahlûklar ve sayıca üstün düşman karşısında Mekkeliler bozguna uğramış, Ebrehe, aralarında Abdülmuttalibin dört yüz devesinin de bulunduğu birçok ganimet elde etmişti.

Bu olayı hazmedemeyen dedeniz atına atlayarak Taif'e varır, heybetinden korkan Ebrehe şaşırarak - Kâbeyi yıkmamam için ricaya mı geldin deyince Abdülmüttalip - Hayır, onu sahibi korur, ben develerimi almak için geldim der ve develerini alarak döner ama Ebrehe'nin filleri ve ordusu Ebabel kuşlarının attığı taşlarla helâk olarak Allahın gazabından kurtulamazlar.

Ebrehe gibi bir zalimi yıldırان bir babanın sevgili evlâdı, dürüstlük ve yakışıklılığı ile Mekkeli kızların gönüllerini fetheden Abdullah, milâdi 570 yılında , ailesinin dengi Zühre Oğullarından Vehep'in güzellik ve iffetiyle dillere destan kızları Amineyle evlenir.

Bu iki güzel ve şerefli insanın izdivaçlarından bir sene sonra M.571 yılı Nisan ayının yirminci günü - Rebiyül evvel ayının on ikinci gecesi- teşrifinizle dünya değişir, o gün Kâbe'deki putlar kırılır, Mecusilerin yüzyıllardır yanan mukaddes ateşi söner, Medayin şehrindeki Eyvan-ı Kisra yıkılır, İranda seller Semare şehrini istila eder ve kâinat iyiler için nura garkolur.

Bundan on iki yıl sonra da amcanız Ebutalibin kervanı ile Busrayı teşrifinizde buradaki manastırın sahibi Bahira (Buheyra) ahir zaman peygamberi olduğunuzu Kureyşlilere müjdeler. Ne tesadüftür ki aynı olay yıllar sonra tekrarlanacaktır.

25 yaşınızda Hazret-i Hatice'nin kervanı ile, güneşin yakıcılığından koruyan bir bulutun refakatinde Busra'ya ulaşınca, ölen Bahira'nın yerine atanan Nastura köle Meysere'ye rastlar, sohbet ederler, Nastura okuduğu kitaplardaki bilgilere tetabuk eden alâmetlerle yetinmeyerek gizlice mübarek sırtınızdaki Nübüvvet mührüne bakar, müjdeyi verir, fakat bu konuşmaları duyan Sedda isimli kötü niyetli – gerçi iyi niyetlisi yoktur ama sözün gelişi- bir Yahudi fırsatı ganimet sayıp öldürmek niyetiyle sizi evine davet eder, karısını da bu çirkin emeline yardım etmesi için ikna eder, ama mübarek cemalinizi gören karısı nadim olarak çatıdan attığı taşlarla kocasını ve çocuğunu öldürür bu hain teşebbüs de akim kalır.

Bu olayları tahattür beni daha önceki peygamberleri düşünmeğe sevk etti, Yüce Allah, Davut peygambere hikmet ve hükümdarlığı vermiş, dilediği her şeyi öğretmişti, Musa (A.S.) ile konuşmuş, onun karşısında Firavun'un sihirbazlarını acze düşürmüş, Musa'nın ordusuna geçit verdiği denizde Firavun ve askerlerini suya garketmiş, İsa (A.S) a hastaları iyileştirip ölüleri diriltmek gibi mucizeler vermişti. İbrahim (A.S) kavminin putlara tapmaktan vazgeçmemeleri üzerine, putları kırdığı için ateşe atılmış, fakat Allah'ın keremiyle ateş onu yakamamıştı.

Allah'ın, sayılarını ancak kendisinin bildiği, peygamberlerine lütfettikleri mucizeler kitap sahifelerine sığmayacak kadar çok olmakla beraber şüphesiz ki bunların içinde en büyük mucize Kuran-ı Kerimdir ve Enbiya suresinin 107. Ayetinde" - Biz seni alemlere rahmet olarak gönderdik" ibaresiyle de açıklandığı veçhile, diğerleri gibi sadece bir kavmi değil, kâinatı güzel ahlâk , iffet, namus ve hakikat yolunda irşatla görevlendirilen seçilmiş ve son peygamber zat-ı âlinizsiniz.

Daha peygamberlik tebşir edilmeden, kabileler arasında kan dökülmesine sebep olabilecek Hacerü'l Esved olayını ,birçok yaşlı ve tecrübeli zevatın acze düştüğü anda, henüz 35 yaşınızda kolayca çözümleniz, Miraç olayı, 70 yara aldığınız Uhud savaşında , mücahitlerin morallerini düşünerek gösterdiğiniz sabır ve metanet, bir avuç Müslüman'la kâfirin sayıca çok üstün ordularını helâk etmeniz, kasıtlı olarak alacağını vadesinden önce talep eden Yahudiyi kovmayı paranız olmadığı için hurma ile borcunuzu itfa suretiyle gösterdiğiniz hüsn-ü niyet – ki bu olay yahudinin Müslüman olmasına sebep olmuştu-af edici oluşunuz, diğer kabile büyükleri debdebe ve şaşaa içinde yaşarlarken –imkânlarınızı kullanmayarak- tebaanızdan bir fakir gibi hayat sürmeniz, harp ganimetini adil olarak taksim ettikten sonra hissene düşeni ve hatta zevcelerinizin mal varlıklarını muhtaç kişilere dağıtmanız, "Ben de tıpkı sizin gibi bir beşerim" diyerek gösterdiğiniz büyük tevazu , vefatınızda fakir bir müslümanın terekesinden bile daha az miras bırakmanız vs. hasletleriniz diğer kabile reisleri ve hatta peygamberler arasında temayüz etmenize sebep olmuştu.

Yüz yıllar sonra Fransız edebiyatçı Lamartin "Şayet hedefin büyüklüğü, kullanılan vasıtaların basitliği ve neticenin azameti insan dehasının üç ölçüsü olursa, tarihin her hangi bir büyük şahsiyetini Muhammed ile mukayeseye kim cür'et edebilir" demek suretiyle hayranlığını ifade etmişti.

Maruzatıma – izninizle – son verirken , gerek kullar gerekse yüce Allah nezdindeki kıymet ve sevginizi müdrük olarak ve " Hiç şüphe yok ki her peygamberin bir duası vardır, ümmeti için o duayı eder,

duası kabul edilir, ben de duamı ümmetime şefa'at etmeme hasrettim" mealindeki hadis-i şeriflerinizden cesaret alarak, şefaatinizi tüm islâm aleminden esirgememenizi niyaz eylerim, Efendimiz !